

Original side 877 a:

Tårneå Lappmarck

Anno 1729 den 15. 16. 17. 18. 20. och 21 January höltz Ordinarie Laga Häradz Tingh och Rättegång med Allmogen af Tårneå Lappmarck och Juccasjerfwi Tingzlag, uppå dess wanliga Tingställe, närwarande Tingztälcken Mikkel Jönsson Stålnacka och Wanlige Edsworne Nämndemän

Henrik Mikkelsson Biörndahl
Mikkel Henriksson Matti
Mikkel Nilsson Nya
Henrik Kemileinen
Jon Amundsson Labba
Jöns Andersson Pingi

Jon Henriksson Hänte
Johan Andersson
Morten Mortensson i Lainio
Erik Jönsson Stålnacka
Thomas Larsson Lalla

1.

Utllystes Tinget efter wanligheten, samt tilbörlig tingzfridh afkunnades, då sedan uti wederbörande Allmoges närwaro publicerades följande Kongle. förordningar Nemble.

1. Kongl. Mayttz. Barnemordz placat af den 15 Novembr. 1684.
2. Kongl. Mayttz. förbud om Oliud och förargelse i Kyrkiorne af den 22 Decembr. 1686.
3. Nödige puncter af Sabbatzbråt förordningen den 7 Octobr. 1687.
4. Kongl. Mayttz. Placat om Skogz Eldar dater. den 10 Nov. 1690.
5. Kongl. Häff Rättens Notification til alla domstolar af den 24 Octobr. 1698 at dubbelt hoor skall med lifzstraff beläggas.
6. Kongl. Häff Rättens Notification at dhe som bedrifwa hoor uti första Swågerskapz graden skola afstraffas til lifwet af den

Original side 877 b:

12 Octobr. 1699.

7. Kongl. Mayttz. Allernådigste resolution på samtelige Allmogens beswär af den 2 May 1720 § 25, at fougdarne, Läns- och fierdingzmän skola stå wederbörande til swars, uti alla måhl som dhe kunna tilfoga Almogen någon oförrätt och förtryck wid underhörige Tingz Rätt. Item § 39 i anledning hwar af Allmogen förehöltz, det ingen skall sig inträngia at förrättadhe förefallande arfskipten, utan dhe som der till af wederbörande domhafwande äro förordnade. Item § 42 om den så kallade Altare Matens afskaffande wid 40 mrkr. Smtz. straff både för dem som tillåter, så wähl som för dem ännu vidare understå

sig at frambära etc.

8. Kongl. Håff Rättens Universale dat. den 20 Februar. 1724 angående med hwad straff de arfwingar böra anses som undandölja något af Sterbhusetz qwarlätenskap.
9. Kongl. Håff Rättens Nåd-Gunstige befallning daterat den 23 October 1724 om spätrumornes borttagande.
10. Kongl. Mayttz. Resolution på Allmogens beswär af den 17 Septembr. 1723 § 82 om Tingzärendernes fogande etc.
11. Kongl. Håff Rättens notification af den 13 Martii 1728 grundad uppå Hans Mayttz. Ordres af den 9 Novembr. 1726, at den straffas med 40 mrkr. Smt. som har lägenhet at bruka pigor och likwähl hafwer gässar till Wallgång.
12. Kongl. Mayttz. Resolution om Cronobetiänternes i synnerhet Läns- och Nämдемännernes skiälige wedergiällning wid private måls förrättande af den 6 Marty 1728.
13. § 22 med åtskillige flere puncter af Kongl. Mayttz. nya rättegångz förordning daterat den 4 July 1695.
14. Kongl. Mayttz. Allernådigste Instruction af den 30 Octobr. 1721 at Cronofougdarne, Ländz och fierdingzmän skola Sortera

Original side 878 a:

under Häradz Rättens afdömande där de Allmogen någon oförrätt tilfoga, och at Häradz Rätten bör saken uptaga, ransaka, skiärskåda och afdöma. Item Högle. Kongl. Håff Rättens notification angående detta ärendet af den 17 Novembr. 1721.

15. Kongl. Mayttz. förordning af den 19 Decembr. 1699 om dem som sättia sig emot sina husbönder, såra elr. dräpa etc.
16. Kongl. Mayttz. förordning af den 29 Marty 1699 om dem som slår sina föräldrar etc.
17. Kongl. Mayttz. förordning af den 11 May 1698 om dem som slår sina swär- och Styffföräldrar.
18. Kongl. Mayttz. förordningh af den 14 Novembr. 1698 om den som slår sin hustrus Styffföräldrar.
19. I anledning af Högwälborne Hr. Baron och Landzhöfdingens notification dat. Umeå den 11 Octobr. 1728 blef för Allmogen wederbörligen publicerat och uttolckat Kongl. Mayttz. Nådigste Resolution af den 8 February 1728 uppå Prästerskapetz i Torneå Lappmarck igenom hr. Probsten Forbus wid sista Rickzdag underdånigst insinuerade beswär § 5. Angående Muoneniska boerne at dem tillåtes förrätta sin Gudztjänst antingen uti Enoteckis Kyrckia elr. och den så kallade brukz kyrckian, men till Herrans Högwärdiga Nattwardz begående måste de infinna sig i Moderkyrckian, såssom och til Prästen dersammastädes årligen afbörda sig sina Pastoralier. Men at föra med sig bränwin til Enoteckis Kyrckia och det der sammastädes försälja will Kongl. Mayttz. strängeligen hafwa förbudet p.p.p. § 6. Om de allmänne bönedagarnes årliga firande som til andra dagar i Lappmarckerne plägar upskiutas, så böra de i samma Wyrdning och högachtning hållas, som andra ordinarie bönedagar, samt deras wahn wyrdare, såssom och dhe hwilka sig icke til Gudztjänsten då infinna utan laga orsak och förfall,

med samma straff beläggias och anses, som uti Bönedagz placaterne utsat är

Original side 878 b:

hwilket wederbörande hafwa at ställa sig til underdånig efterrettelsse § 7 Angående Capellanens i Enotec-kis näst och inkomst af Juccasjerffz Lapp Almoge af et kiötstykke och en ost som för detta wanligit skall warit, låfwade och samtyckte Allmogen nu och til at betala, doch icke aldeles et lårstykke utan efter hwars och ens lägenhet, såssom och at dhe som intet hafwa något ost lägga annat i stället som kan wara dylikt. Beträffande den 8 §. Om icke länsmännen i lappmarcken böra wara förplichtade at förskaffa en Probst och Visitator så goda och många Renar at resa medh såssom för en Justitiarius och Befallningzman samt lika dugelige och förswars goda Ledsagare under wägen; Så förklarade sig Lapp Allmogen at dhe intet undandraga sig at sättia honom förswars goda Ledsagare; men som han allenast hafwer Torneå Lappmarck och fördy behöfwer mindre pagagie än en Justitiarius och Cronofougde som bestrida jämwähl Kiemi Lappmarcker, ty hemställes Högwälborne Hr. Baron och Landzhöfdingen aller Ödmiukeligast om han icke bör låta sig nöija med Fyra stk. Renar, Nemble. En för sig, En för kläckaren elr. drängen, En för sina Sängkläder och En för det öfriga af dess saker, hwar hoos Allmogen underdån-Ödmiukele. anhålla det måtte Probsten för Allmogens större beqwämlighet och lisa skull resa wid samma tid som Ting, Uppbörd och Marcknaden hålles, då man så många dagar kunde öka i stämningen som til alla sysslornes ordenteliga bestyrande syntes af nöden wara, hwarigenom Lappländarnes underwisande i Christendomen med större eftertryck icke allenast befrämjas, utan och beqwämeligast afböyes det oskick som en del bönder af tagit sig före at, den tiden som Probsten aljest allena reser, föra bränwin med sig til sahlo åt Lapp Allmogen, hwaröfwer åtskillige gånger är sedan wordet klagat fruchtlöst; Ty man har intet rätt kunnat få i harftråden än mindre rätta hufwudmannen der til Actum ut Supra.

2.

Här på kundgiordes och upropades dhe stämningar som woro angifne och jänckades Tingzärenderne til följe af den 82 §, uti Kongl. Mayttz. Resolution på Allmogens beswär af den 17 Septembr. 1723.

Sedan blef Henrik Henrikssons ifrån Moscajerff Kiöpeskrift af honom sielf med brodren Karl Henriksson i Keinosuando underskrifwen och med bomärcken Verificerat samt attesterat af Upsyningzmannen Johan Brun och Nämдемannen Erik Jönsson Stålnacka sålunda lydande som den samma ord ifrån ord blef införd uti 1727 års Lagfartz protocoll, insinuerat, hwilken sedan den samma å nyo i åhr blifwit utan klander upläsin, blef följande jämte sielfwa skrif-

---

tens återställande til wederbörande extraherat Ao. 1729 den 15 Januarii blef föregående Kiöpeskrift in för Rätta Klanderlöst upläsin och fördenskull Tredie gången Intechnad Actum ut Supra.

3.

Sedan företogz ytterligare Karin Johansdotter lägersmåhls sak i anledning af Häradz Rättens förledne år gifne utslag § 8, hwilken och sig nu infinna mände, skolandes dess oächta barn Karin ännu lefwa, och som hon då beropade sig på pigan Kirstin Amundsdotters wittnesbörd som den tiden tiänte i Wittangi då drängen Olof Olsson skall lägrat henne i skogen, så blef nu den samma förestält at examineras, hwarföre som hon för et Lagligit witne blef erkiänder, så tog Rätten den Wanliga Wittnes Eden af henne, der uppå hon sedan följande berättade uti Karin Suup och Olof Olssons närwaro Nembl. 1725 enär hon tiänte hoos Henrik Henriks-

Original side 879 b:

son i Wittangi skall hon efter Påskahögtiden som hon doch icke just skall minnas med Karin Suup, drängen Olof Olsson och sin husbon-des gässe Olof om 12 à 13 år warit i Renskogen tillsammans och legat wid en Eldstad, men aldrig skall hon för märckt at Olof Olsson hwarcken då eller sedan skall haft något at beställa med Karin Suup som hon icke heller kan erhindra sig huru och på hwad sätt dhe tillsammans legat. 1725 om wahren när löfwet begynte spricka uth, förmärckte hon at Karins husbonde Morten Mortensson kommit till henne i skogen först en gång, sedan andra gången helgamässtiden och 3die gången Matzmässtiden samma åhr, hwilken Morten Mortensson nu är ifrån hustru och barn til Norjet öfwerrester, Men för det öfriga har hon intet kunnat förstå at drängen Olof Olsson skall någonsin hafwa plägat med henne omgiänge och mera säger hon sig intet hafwa at säga i denne saken.

Karin Sup återkallade nu aldeles sin utsago på denne Olof Olsson och betygade at hon lugit på honom, hwarföre och Olof Olsson intet påstår något straff för henne så wida hon sin Lögn bekiänt och afbeder, hemställandes doch sådant uti Häradz Rättens nogare ompröf- och godtfinnande.

Sedan påstod pigan Kirstin Amundsdotter at få betalning för sit omak emedan hon skall rest ifrån Lådrika by och hit til foth omträngt 10 1/2 mihl wäg hafwandes nu lika lång leed tilbakars, och som Karin Suup skall hafwa en Ren kalf hoos henne och under dess upsicht så prätenderar hon nu den samma för sitt beswär, hwilken och Karin til henne godwilligt updrager.

Hwarföre som Karin nu ingen annan barnfader säger sig kunna namngifwa än dhe som redan warit för Rätta, och hon i många åhr ståt ifrån Herrans Hele. Nattward, befinnes icke heller för något

---

lägersmåhl hafwa tilförne warit Lagförder; Ty resolverades att Ka-

Original side 880 a:

rin Johansdotter Suup som på så åtskilligt sätt ändrat dess friwilliga gjorde bekiännelsser och nu sluteligen påstår at hon blifwit Lägrader af en gifter Man hwilken sig der ifrån med Lagen befriat hafwer, dömes efter dess egen Muns bekiännelse till Enkla hors böter som är 40 dhlr. Smt. til följa af Kongl. Straffordningens 1 § de Anno 1653 samt undergår der hoos trenne Söndagars uppenbara Kyrckioplicht innan som hon blifwer absolwerat i anledning af Kyrckiolagens 1686 cap. 9 § 4, hwad beskylningen på Olof Olsson angår som hon återkallat och han icke heller synes förstå sig at påtala, Så Emedan hon för Rätten wist en stor arghet och förorsakat mycken tidspillan, bör hon derfore sig siälf til näpst och androm till warnagell plichta med 4 par Riis tre slag af hwardera, blifwandes således drängen Olof Olsson ifrån denne beskylningen nu aldeles befriader ex argto. cap. 20 Tingm. B. L.L. För böterne plichtade Karin Johansdotter med Ris slitande och remitterades sedan till Ven. Ministerium.

4.

Qwinnos perssonen Malin Madsdotter ifrån Jounuswando förestältes som fåt barn den 31 August. 1728 hwilket skal blifwit döpt och Christnat af Brukzprädikanten Wällärde Johan Antilius wid namn Anna, anförandes hon sig blifwit lägrader af gifta Mannen Morten Jönsson ifrån Wittangi, hoos hwilken hon kommit i tjänst omtränt en wicka för första bönedagen 1727, och skall lägersmålet dem emillan sig första gången tildragit wid pass 3 wickor för Juhl om en Örkedag i ladan hwarest litet höö warit, wid middagztiden, då hon gått dit at taga uth dödningsz foder åt Creaturen, men en wicka tilförende som hon intet just kan erhindra sig dagen skall han anmodat henne om sammanla-

Original side 880 b:

get, doch skall han ingen ting då gifwit henne, utan så snart han kom i ladan tilböd han giärningen hwar til hon och strax samtyckte. Der uppå åter några dagar efter skall sammanlefnaden skielt i pörtet om en Lögerdagzmat, hwarest jämwähl dess styfsöner Olof Olsson och Nils Olsson skola legat, emedan hustrun warit til Kopparbäret i Svappawara och sedermera skall hon så ofta lägenhet gifwitz haft olåflig beblandelse med honom, doch aldrig på någon hælgedag, hwar på hon trenne dagar för påsk 1728 säkert förmärckte sig wara hafwande då barnet qwicknade, Men Kyndelsmässtiden för uth skall hon för Morten uptächt at det intet warit rätt med henne, då han Matzmässtiden skall fört henne hem fast än hennes tjänstähr icke warit til ända, ty mat modran Anna Olofsdotter skall intet kunna lida henne.

Morten Jönsson blef efterfrågader men förgiäfwes utan dess hustru Anna Olofsdotter betygade det skall han sistle. wårfrudagz tid rest öfwer til Norjet, säyandes för henne det skulle han resa på Saitfiske, och som hon intet skall welat släppa honom, skall han med Edh låfwat henne det han wist skulle wara tilbakars til denne tingztiden, men nu säger hon sig hafwa förnummit, det han aldrig mera wil komma tilbakars.

Eljest beklagade Anna Olofsdotter sig at så snart pigan Malin Madsdotter kommit i dess huus skall Morten begynt hålla sig til henne hwilket hon med egna ögon förmärckte, såssom och at Mannen aldrig älskade henne som tilförne, dessutom skall han förfarit alt det som i gården funnitz samt tagit alla penningar och annat husgeråd med sig när han bortreste såssom 11 alr. walmar och 20 dlr. penningar, utom det som han gifwit sin kåna när han förde henne hem Nembl. 7 lårstk., 2 sidor, En bringa, 4

Original side 881 a:

ostar och 4
bröd, hwar til Malin Madsdotter intet nekade utan förewände det måtte hon ju hafwa mat på vägen.

Det undersöcetes om Morten och Malin skulle wara slächt, hwar til nekades, sammalunda intygades at Malin aldrig tilförne warit för slik synd Tingzförder. Hwarföre som detta befinnes wara första gången dömes Malin Madsdotter efter Kongl. Mayttz. straffordning 1653 § 1, at plichta för enkelt hoor som är 40 dlr. Smt. och undergår der hoos trenne Söndagars uppenbara Kyrkioplicht innan som hon warder absolverat, til följe af Kyrckiolagens 9 cap. § 4, kunnandes Häradz Rätten sig öfwer Morten Jönsson ifrån Wittangi för denna gången såssom frånwarande intet utlåta. För böterne plichtade Malin Madsdotter med penningar och Remitterades sedan til Venerand. Ministerium.

5.

Uti twisten som Olof Jönsson Stålnacka andrager emot Jöns Mikkelsson Sagares änkia Elin Henriksdotter angående 20 alnar Walmar som hon 1728 af honom tagit om wåren til att wäfwat, hwilket hon påstår wara för sig bortstulit, men Olof återfordrar, så wida som hon skall redan föruth tagit wäfware Lönen; Så blefwo parterne uti wänlighet sålunda förlikte at dhe bestå halfwa skadan hwardera, hwilke 10 alnr. hustru Elin sålunda betalar med inberächnade Expenser, at hon årligen gifwer Olof 2 dlr. Koppmt., kommandes hon sålunda at afbördas sig denna giäld på 5 års tid enär hon nu strax görer der med en begynnelse, hwar med som parterne betygade sig förnögte wara och med handaband stadfästade; ty blef och sådant uppå begiäran här igenom til wederbörandes säkerhet i Rättens protocoll influtit som parterne antydes.

6.

Bonden Olof Dynilsson ifrån Lådwicka by, anförde

Original side 881 b:

det wore han förlikter med Borgaren Johan Sigfredssons raid Nils Henriksson Peiponen om 2 lispund giäddor som berörde Torneå borgare saknar, i så måtto, at dhe bestå halfwa skadan hwardera både der uti som rättegångz Expenserne, hwilket som dhe begiärte måtte blifwa Observererat och infört, så kunde Rätten en sådan deras skiälige begiäran icke förwägra, så wida dhe med handaband denne deras förning bestyrcka månde, hwar med dhe blifwa åtskilde.

7.

Anders Henriksson Turck som tilsat en odugelig Rehn i domhafwandens Sato blef af Henrik Sagare och Anders Abrahamsson Abrill angifwen at intet hafwa satt näst der hoos; så ehuruwähl han will förklara sig det hustrun intet kiänt hwad Rehn hon utlefwererat utan den skall warit en annor Mans, samt hwad som på nästen ännu kan fattas så will dess hustru Karin Jonsdotter ärsättia; likwähl som med betiänternes skiutz en och annan gång wisas en stoor försummelsse och Rätten intet kan ansee denne hans ursächt fulkomlig emedan som honom sielf hade ålegat at utlefwerera skiutz Renen, ty blifwer han sig sielf til näpst och androm till warning för denna gången sakfält till 3 mrkr. Smt. och det i anledning af Kongl. Mayttz. förordning den 29 August. 1664 § 13, som honom antyddes.

8.

Angående twistigheten som förledne åhr war anhängig giord emillan Anders Jakobsson Labba och Per Nilsson Utza ifrån Sarivuoma som den 13 § af samma års protocoll utwisar, berörande en Orack som Per Nilsson Utza hade bordt låta besichtiga wid 3 dlr. Smtz. wite men intet efterkommit, som Anders Jakobsson fordrar, emedan det blef angifwit som skulle dhe hafwa enahanda märcke; så blefwo parterne nu sålunda förente at Per Nilsson Utza be-

Original side 882 a:

talar til Anders Labba 3 dlr. efter som han blef wärderat för 6 dlr. Koppmt. och behåller så Oracken.

Men som desse parter angående deras märckens Likheet, emedan som Anders Jakobsson Labba wille förswara 4 stk. Nembles. dess första märcke, dess swärfaders, dess faders och ett som han giort å nyo at förena dess swärfaders och faders med sitt första märcke, be-

gynte at blifwa om hufwudet heta och således föröfwade et stort Oliud i Tingstugan, ty blefwo dhe hwar för sig sakfälte til 3 mrkr. Smt. efter 1483 års Calmare recess § 38; och Per Nilsson Utza pålagd at erlægga witet af 3 dlr. Smt. för dess olydna som han låtit påskina, i det han intet wederbörligen sedan förledne Ting har låtit Oraken besichtiga, hwar wid Anders Jakobsson Labba wid samma Wite tilsades at han förkastar sitt första märcke behållandes allenast sin swärfaders af hwilken han mästa Renarne bekommit doch intet så att han skårar fram och klipper bak på i högra örat.

Beträffande twisten som den 16 § af förledne års Protocoll innehåller angående 4 Kiör Rehnar och 5 Wayor som Jakob Labba påstår at Per Nilsson Utzas hund skall för honom bortkiört och han sedermera intet igen bekommit, hwilken sak blef till detta Ting upskuten såframt icke någon förening dessförinnan af parterne träffas kunde så wähl der öfwer som dhe af Per Nilsson Utza fälte skiälsorden med en Orack som Lars Persson wid samma tilfälle skall mistat; Så anförde nu parterne sig der öfwer äfwen aldeles wara förlikte i så mätto, at Per Nilsson Utza betalar till Jakob Labba uti et för alt 4 dlr. 22 öre Koppmt. som giör en slätt daler elr. dess wärde en Orack.

Fördenskull som de sådant med handaband in för Rätten stadfästade, Lät och Häradz Rätten detta målet der wid beroo i anledning af den 23 § uti Kongl. Mayttz. Rättegångz förordning och nu på begiäran influtit warder.

Original side 882 b:

9.

Uti saken som Bruckzkarlen Lars Persson Servio andrager emot Anders Rimi om en Ox Rehn som han för 3ne åhr skall mistat så blefwo parterne sålunda förlikte at Rimi gifwer Servio en dugelig Ox Rehn igen och der til med stämningz omkåstningarne, hwilket dhe med handaband in för Rätten stadfästade, altderföre lät och Tingz Rätten der wid förblifwa. Men som Anders Rimi med Jon Nilsson Nicki befinnes utan skiähl och laga förfall hafwa försummat upropet, ty blefwo dhe ansedde hwar för sig med 1 dlr. Smt. och det till följe af Kongl. Mayttz. rättegångz förordningz 2 § af åhr 1695 den 4 July.

10.

Sedan som Häradz Rätten förledne åhr remitterat Per Persson Harris hustru Britha Henriksdotters anförde beswär emot Johan Persson Servio om tilträde af dess framledne faders skatteland wid Parackawara, parterne emillan til wederbörlig förlikning så wida hon om detta hemman skall ansökning giort hoos Högwälborne hr. Baron och Landzhöfdingen, företrädde nu berörde parter, upwisande Per Persson Harri Befallningzman Wälbde. Petter Pippingz immis-

sion der på dat. Torneå den 12 Marty Ao. 1728 så lydande.

Eftersom Bruckzkarlen Hans Hansson icke tilböriligen häfdat hemmanet elr. Nybygget på Taborsbärg, hwarken det med Giärdzlegård försedt, ey heller någon åker uptagit, utan hwad för warit opbråkat i linde kastat såssom och icke heller några huus der upsatt; Fördenskull blifwer bemte. Hans Hansson elr. dess änckia och arfwingar ifrån bemte. Nybygge afsagt och Per Persson immitterat til at som sig bör förswarligen det at häfda och bruka samt medh huus och giärdzlegård at förese Nembl. den delen som Henrik

Original side 883 a:

Mikkelsson elr. förra åboen tilförne bebodt, kommandes Per Persson nu hädan efter derföre årlig skatt til Kongl. Maytt. och Cronan at erlægga; med bifogad utlåtelsse det wore han med Johan Persson Servio hwilken är brukzkarl och Hans Hanssons måg som hemmanet til datum med Häradz Rättens tilståndh innehaft och brukat, så wida öfwerens kommen, at sedan hwardera behåller hwad de förledne sommars af höö bärgat, skal Per Persson Harri betala innewarande års Kongl. Mayttz. och Cronones tilständigiga skatt med andra der af flytande Onera sedan årligen, samt der hos tilställa Johan Persson Servio 30 dlr. 10 öre Koppmt. som dess swärfader wid detta hemmans tilträde til Rådman Beck uti Torneå stad för dess giäld betalt, hwar med som Johan Persson äfwen instämde, blef mera nämde parters ofwanstående förening i Rättens protocoll här igenom influten, samt den til säkerhet på begge sidor efter anmodan följande extractum meddelat som skiedde wid Juccasjerfwi Tingställe den 17 January år 1729.

11.

Dhe Siutton Renlif som i framledne Erik Karlssons boo finnes barnen tilhörige delas sålunda at mågen Pål Olsson elr. dess hustru Margretha bekommer der af 13 str., Ivar Larsson elr. dess hustru Kirstin 2 stk., Jakob Miella och dess hustru Ella 2 Renar, af dhe öfriga 18 Wayor, 11 Kalfwar och tiio Ox Renar, aftager först änkan Elin Olofsdotter på sin änkesäng 2 Kiör Rehnar med tilhörige åkedohn och 2ne Wayor med Kalfwar, Sedan bekommer mågen Per Amundsson för dess beswär wid Swärfadrens skiötzel och Renarnes achtande utom den Oracken som swärmodran redan gifwit, ännu af henne en Kalf samt af Sterbhuset en Ox Ren, Sonen Erik Karlsson för Likstoden Sex dlr. eller en Waya, Jakob Miella för gifwen rätta at swärfadren i lifztiden en Waya och Wuorso strax,

Original side 883 b:

men Oracken och fårskinnet bekommer han först efter gummans död.

Dhe öfriga 13 Wayor, 9 Kalfwar och 7 Ox Renar med annan Egendomb

delas sedan uti trenne lika lätter af hwilka änkan tager en dhel, blifwandes resten sedan återsatt i Sex lika portioner, hwar af Sonen Erik Karl till sig tager tvenne delar och Mågarne Ivar Larsson, Jakob Miella, Pål Olsson, Per Amundsson på dess hustrus wägnar hwar sin dhel, och sådant alt i anledning af Kongl. Mayttz. förordningar samt 1. 2 et 22 cap. Erfd. B. L.L. Actum Juccasjerfwi etc. den 17.

12.

Sedan blef Henrik Nilsson Komas sakfält till 1 dlr. Smt. som utan giällande förfall intet upwachtat uppropen och dette efter Kongl. Mayttz. rättegångz förordning § 2 de Anno 1695 den 4 July, sammalunda blef Häradz Rätten förorsakad at belägga Henrik Nilsson Läske med 3 mrkr. Smt. för oliudh i Tingstugan och det i anledning af det 43 cap. Tingm. B. L.L. som wederbörande antyddes.

13.

Henrik Nilsson Komas ifrån Enoteckis anförde beswär öfwer Jon Nilsson Nicki som skall nu wilja förhålla honom en Wayrehn hwilken han likwähl af honom och dess hustru Marit Andersdotter skall redeligen kiöpt förledne Wårfrudagztid för En 6 dalers plåt, hwar med således skall wara tilgångit; berörde Wårfrudagztidh skall han lemnat plåten åt sin broder Mikkel Nilsson Komas uti förwahr och som han är Jon Nilssons måg månede han sig för honom utlåta det Swärfadren skulle wilja kiöpa den samma af honom tillika med swärmodran berörde Marit Andersdotter, hwarföre han och begaf sig til deras by och undfick så för plåten en drächtig Waya, som han der på förde til länsman Per Larssons by i Rounulla, men hon rymde

Original side 884 a:

strax der uppå hem igen, Och emedan Henrik Nilsson reste derifrån at bese sina andra saker och wohner skall han förnummit af sin Swåger Amund Jönsson som det hört af Hans Larsson Gunnar, at samma Waya som Henrik satt hårmärcket på skulle wara återkommen til Jon Nickis by, då han samma wårh intet achtade der om, som han och intet tilfälle hade at komma efter Wayan, tänckandes altid det wore hon i gått förwahr, men när han förweckne höstars begaf sig till Jon Nilsson Nicki at afhämta den samma fick han intet henne igen, utan skall både Wayan och Penningarne ännu wara hoos honom.

Jon Nilsson Nicki förklarade sig at Wayan kommit hem till byn igen två wickor efter framledne Wårfrudag, och som denne Wayan skall wara såld utom dess wettenskap, will han nu intet gifwa henne ifrån sig utan må Henrik Nilsson taga sin plåt igen.

Der emot påstod Henrik samma Waya med den Afwell och Ostar samt

Kalf som efter henne fallit jämte uti rättegångz expenser, tidspillan och besvär 4 dlr. 22 öre Koppmt., efter samma handell skall wara sluten med dess wettskap och samtycke hwar å till wittnes han utnämde Olof Nilsson Pål i Rounulla som skall warit närwarande wid samma handell item Nils Henriksson ifrån Enoteckis och Olof Larsson Storm äfwen i Rounulla; dessutom woro och närwarande Brodren Mikkel Nilsson Komas samt twänne pigor wid namn Marita Henriksdotter och Margretha Larsdotter utom Jon Nilsson Nicki och dess hustru Marit Andersdotter.

Men som Olof Nilsson intet skall wara närwarande utan Lars Andersson med Anders Persson ifrån Rounulla, hwilka åhört dess utlåtelsse, ty blefwo dhe förestälte jemte Nils Henriksson samt för ojäfachtiga wittnen erkiände; hwarpå de den wanliga wittnes Eden aflade, berättande hwar för sig särskilt och först Nils Henriksson, at förledne waras rätt i det bönedagz

Original side 884 b:

placatet passerade igenom Jon Nilsson Nickis by och han skall lagat sig til at boflytta, skal Henrik Nilsson Komas ankommit och begiärt rätt för sin plåt som han til Jon Nilssons måg lemnat, då meromrörde Jon wiste honom sielf twenne Wuorso i förstonne med begiäran det wille han taga endera af dem, hwilket doch Henrik afslog med påstående at få en drächtig ung Waya för Sex dalers plåten, då Nicki swarat om Wayorne må hustrun wetta iag kiänner dem intet utan allenast Renarne, der på upwiste hustrun trenne drächtige Wayor uti Mannens närwaro så wähl som alle dhe andras, då Jon Nilsson Nicki sig utlåtitt, om då Henrik nu intet tager någon af desse tre, så Lärer det intet blifwa af något kiöp för oss.

Men som Henrik tog en af dem som gick med första Kalfwen, så blefwo dhe andre twenne släpte till skogz och intet mera tahl giort här öfwer utan sedan han satt härmärcket på Wayan och der på fåt sig mat, skall Henrik Nilsson begifwit sig med den samma till Länsman Per Larsson Guttorms by i Rounulla hwilken intet bodt långt derifrån, wid samma tilfälle woro och närwarande Olof Nilsson Pål och Olof Larsson Storm, men hwart samma waya sedermera kommit säger han sig intet wetta utan tog afträde.

Sedan anförde Lars Andersson uppå sin Edh det Olof Nilsson Pål sagt för honom at Jon Nilsson Nicki wiste både af kiöpet när Henrik slutit det uti dess hustrus närwaro så wähl som då Wayan rymde och kom till hans by igen, och mera säger han sig intet hafwa i denne saken at säya, utan tog afträde.

Anders Persson berättade sig wäl intet warit i byn då handelen skiedde men likwähl hört af Olof Nilsson Pål säyas som warit närwarande at riktigt kiöp blifwit slutit doch skall han intet nämt om Jon Nilsson Nicki warit der wid tilstädes och mera säger han sig intet hafwa at berätta.

Nu som Jon Nilsson Nicki förmärckte at saken gick honom

Original side 885 a:

under ögonen, erböd han at Lefwerera till Henrik Nilsson Komas samma Renko som dhe gjort kiöp om med Kalfwen och ostarne samt uti expenser en slättdaler elr. dubbel Carol. hwilket dhe nu med handaband in för Rätten stadfästade och som Wittnena Nils Henriksson, Lars Andersson och Anders Persson intet påstodo för deras omak och upwachtning i denne saken;

Ty blef följande uppå begiäran till wederbörandes efterrättelse extraherat. Såssom Jon Nilsson Nicki ifrån Juccasjerff til undwikande af vidare beswär och Olägenhet erbiuder at tilställe Henrik Nilsson Komas den af honom uti wittnens närwaro kiöpte och här tils twistige Wayan in Specie med der af falne Kalf och 5 stk. ostar, efter Landzens wanliga plägsedh och Maner, samt der hoos uti tidspillan och expenser 2 Specie Caroln. och Henrik Nilsson här till biträdde wisandes sitt nöye med uprichtigt handaband å begge sidor.

Ty lät Häradz Rätten en sådan deras föreningh här igenom i dess protocoll inflyta på det all vidare twistigheet parterne emillan i detta målet, aldeles måtte blifwa uphäfwen, som dem til efterrättelse wederbörligen antydt blef Actum Juccasjerff den 17 Januar.

14.

Lars Monsson företrädde berättandes sig wara förlikt med Per Mikkelsson Biörndaler angående et silfwer kied om 5 1/2 lodz wicht, 60 par Maljor och en silferring i så mätto at Per Mikkelsson utlåfwade detta altsammans honom tilställa som dhe med handaband stadfästade; hwarföre blef sådan deras förlikning till framdeles efterrättelsse uppå begiäran i Rättens protocoll infört, hwar med parterne togo afträde.

15.

Emedan Olof Nyman efter Häradz Rättens domb af den 15 January 1724 wid utsat wite af 40 mrkr. Smt. icke mände upwisa den emillan honom och Hans Andersson Hanas twistiga silfwerskålen som då blef angifwen om 30 lodz wicht till nästa der på följande Ting, utan nu omsider fyra åhr efteråth framteer en skåhl

Original side 885 a:

om 18 loo, som fuller Länsman Per Jonsson Pära intygar wara den samma utur hwilken han för detta med Nyman skall druckit, hwilken blef wär-

derat à 14 mrkr. Lodet till 63 dlr. Koppmt.

Fördenskull sedan Hans Andersson igenom Rådmanen Jakob Isaksson emot qwittens der af bekommit trettio Niio daler Koppmt. och Tolfman Mikkel Henriksson Matti 4 dlr. do. mynt, blefwo dhe öf-riga 20 dlr. för Rättens Ensak erkiände i anledning af det för-omrörde lagliga förfalne witet, som här med i Rättens protocoll antechnat warder till vidare efterrättelsse.

16.

Den emillan Nämde mannen Henrik Biörndaler och lapmännen Per Persson Stor, Lars och Mikkel Persson Stor förledne åhr angifne stridige saak som Juccasjerfwi Protocoll utwisar § 20, om en för honom bortkommen Kopparkittel 24 dlr. Koppmt. wärd uppå dess land hwarest förberörde Perssoner bodt utan hans låff och minne; blef så wida dem emillan bilagd, att dhe hwar för sig till skadans ersättiande erlægga till Nämde mannen 3 dlr. Koppmt. eller dess wärde, hwar med som Biörndaler betygade sig nögder wara samt uphäfwer all vidare strid öfwer detta målet; ty blef och sådant här igenom till protocols fört och antechnat.

17.

Efter förledit års Häradz Rättens slut och utslag § 15 förestälte tolfmannen Henrik Biörndaler Rehnen at besichtigas som dess måg Henrik Olsson tagit ifrån Nämde mannen Johan Henrikssons by hwilken borgaren Erik Davidsson ifrån Torneå påstod wara sig tillhörig; och ehuruwähl berörde Borgare intet war sielf tilstades ey heller stält någon fullmächtig i sitt ställe hwar efter Rätten med flit fråga lät, så månde doch Rätten låta fulfölja dess resolution, intygandes Tolfmannen Johan Henriksson at denne upwiste Renen wore den samma som Henrik Olsson tagit ifrån dess by, hwar

Original side 886 a:

wid Nämde männen Jon Henriksson Hänte, Mikkel Henriksson Matti och Jöns Andersson Pingi äfwenledes med deras berättelsse inkommo at Renen hade otwifwelachtigt Henrik Biörndalers märcke och sålunda honom redeligen tillhörig och icke Borgaren Erik Davidsson läggandes berörde syningzmän det till at Biörndaler fåt samma Rehn af Nils Nilsson Nicka Jon Häntes måg, som han sielf skall kiänna utaf Öremärcket hwilket Nicka dit satt när han warit Kalf.

Här till kommer och Bonden Mikkel Anderssons intygande ifrån Antikarfwen hwilken betygade sig haft samma Rehn till låns af Nämde mannen Henrik Biörndaler ifrån Tingztiden 1726 och till samma tid 1727, som giör et helt åhr, hwarföre han så mycket bättre kan honom igenkiänna och om så påfordras med Edh bestyrcka will; Ty blef samma Rehn igen tilstält oftanämde Henrik Biörndaler som

---

härigenom annoterat warder till vidare efterrättelsse.

18.

Såssom Kyrckioherden Wyrdige och Wällärde hr. Johan Tornbergh wid handen gifwer at drängen Erik Abrahamsson Abrill skall bortkommit sedan han med sin broder Anders rest till Mads Dagers by förledne wåras at ingen sett honom mera der på, hwarcken lefwandes eller död, och et tahl skall der omgå i församlingen som skulle han igenom berörde Mads Dagers handawärckan fått sitt banesår;

Ty blef Häradz Rätten förorsakad at der öfwer uti Mads Dagers närwaro som påstår at den bortkomne Erik Abrahamsson Abrill skall rest frisk och färdig ifrån dess by, en närmare ransakning anställa och i förstonne dennes broder Anders förekalla, som på giorda föreställningar om denne saken följande berättelsse aflade såssom ifrån begynnelssen efter dess egenteliga utlåtelsse.

Åhr 1727 wintertiden skall för dess broder Erik Abrahamsson bortkommit en Ren Kalf som anlant till Mads Dagers by, hwarest den samma

Original side 886 b:

efter alt anseende synes blifwit märckter å nyo sedan hans broders märcke redan warit på Öronen skurit, en tid efter skall samma Kalf kommit till Thomas Amundssons by ifrån Caitom hwilken lyder under Luhleå Lappmarck, hwarest kalfwen öfwer sommaren fördrögt och följt med berörde Thomas Amundssons Renar en tid som han doch icke just minnes då Jon Olsson Scautza tagit samma kalf der ifrån och hade honom in på sida hösten hos sig samma åhr, och till dess sniön begynte falla, men när som Jon Olsson Skautza flyttade närmare utföre till skogzbygden ifrån fiällen berörde tidh kom han at råka Mads Dagar som då skall tagit kalfwen till sig och der på behållit honom; Men som Anders skall fåt höra utaf andra bysfolck såssom Hans Nilsson Mangis hustru Margretha Jönsdotter etc. etc. etc.

Efter som denne ransakning är den 6 Juny 1720 för detta hehl och hållen till den Höga Kongl. Rätten öfwerskickader jemte berättelsse der öfwer, så blifwer han och nu härmedelst af domboken utesluten som uttryckeligen infört warder i anledning af Högbemte. Kl. Rättens utfärdade universale den 12 November 1712.

19.

Emedan ransakningen öfwer Jon Mortensson Nutz förkomne ägendomb och drängen Knut Persson som derföre skall wara misstänckter, blef hehl och hållin till den Höga Kongl. Rätten öfwerskickader jemte berättelsse af den 15 May 1730; Fördenskull blifwer han och nu härmedelst af domboken utesluten, til följe af Högbemte. Kongl. Rättens utfärdade universale den 12 Novembr. åhr 1712 som

här uttryckeligen infört warder till säker efterrättelsse nu och i framtiden.

Original side 887 a:

20.

Såssom Olof Persson Poinat berättas warit hufwudswag, hwilken för 4 åhr sedan gått från sin Kåta och dött i skogen men nu i förledne wåras skall dess ben wara opfundne och till kyrckian förde som ännu ligga obegrafne; Ty böra wederbörande foga nödig anstalt at dhe samma uti all stillhet blifwa Jordsatte, warandes för öfrigit ingen twistighet dess Söner Per och Knut emillan om dess framledne faders efterlätne arfskap, hwar om Häradz Rätten tilförlätelig underrättelsse inhämtat, som wederbörande till tiänlig efterrättelsse här igenom extraherat warder p.p.p.

21.

Såssom Hans Andersson Hanas icke förmätte erlægga dhe 33 dlr. 8 öre Smt. som Högle. Kongl. Håff Rätten honom pålagt igenom dess utfärdade Resolution af den 13 February 1728; altså plichtade han för bemte. tiufwa böter med Kroppen som antechnat warder.

22.

Men Borgaren Stefan Flygare och Bonden Mads Henriksson ifrån Öfwer Torneå Sochn och Payala by plichtade för deras otuchtiga och mycket förargeliga förehållande hwardera 50 dlr. Smt., hälften till Sochne Kyrckian och hälften till Scholorne uti Lappmarcken, men Lappen Nils Jonsson Keira med åtta dagars fängelsse wid wattn och bröd och Hustrun Karin Jonsdotter med åtta dagars fängelsse allenast, och sådant alt i anledning af Högle. Kongl. Swea Håff Rättens Resolution af den 24 February 1728 som härmedelst annoterat warder.

23.

Sedan blef till Nämдемännerne härsammastädes utlefwererat

Original side 887 b:

dess
tilständiga andehl af förledne års Saköron som in alles belöpp till 11 dlr. 8 öre Koppmt. på 10 stk., hwilket som dhe efter hwar sin portion utan klander åtniutit dels i penningar dels i wärdie, så blifwer sådant härmedelst till framdeles underrättelsse antechnat och ad notam tagit.

24.

Sist ransakades Uppördz längden Man ifrån Man och så wida den befans efter Specificationen richtig blef den af Häradz Rätten Verificerat Actum ut Supra.

På Häradz Rättens Wägnar

Carl Sadelin

Original side 888 a:

Anno 1729 den 25. 27 och 28 January höltz Ordinarie Laga Ting och Rättegång med Allmogen af Torneå Lappmarck och Enoteckis Tingzlag uppå dess wanliga Tingställe i närwaro af Tingztolcken Mikkel Jönsson Stålnacka samt Edsworne Nämдемän

Jöns Mikkelsson Kyro
Mons Eriksson i Sondowara
Olof Persson Heika

Jon Johansson i Rounulla
Henrik Larsson Wassara ibidem
Anders Persson Jounus

1.

Sedan Tingzprädikan blifwit hållen och Ting och Tingzfridh efter wanligheten tilbörligen blifwit för Allmogen till rättelsse afkunnat, blefwo samma Kongl. förordningar här allmänt företydde som widh Juccasjerfwi Tingställe publicerades, hwar hoos äfwen för Allmogen wederbörligen blef publicerat och uttålckat Kongl. Mayttz. Nådigste Resolution af den 8 Februar 1728 uppå Prästerskapetz i Torneå Lappmarck igenom hr. Probsten Magister Henrik Forbus wid sista Rickzdag underdånigst insinuerade beswär § 5 i anledning af Högwälborne hr. Baron och Landzhöfdingens notification dat. Umeå den 11 Octobr. 1728, angående Monuaniska boerne at dem tillåtes förrätta sin Gudztiänst antingen uti Enoteckis kyrckia elr. och den så kallade bruckzkyrckian, men till Herrans högwärdiga Nattwardz begående måste dhe infinna sig i Moderkyrckian såssom och til prästen dersammastädes årligen afbörda sig sina pastoralier, Men at föra med sig brännewin till

Original side 888 b:

Enoteckis Kyrckia, och det der sammastädes försälja will Kongl. Maytt. strängeligen hafwa förbudt p.p.p. § 6. Om dhe allmänne bönedagarnas årliga firande som till andra dagar i Lappmarckerne pläga uppskiutas, så böra dhe i samma wyrkning och Högachtning hållas, som andra ordinarie bönedagar, samt deras wanwyrdare, såssom och dhe hwilka sig icke till Gudztiänsten då infinna utan Laga orsak och förfall, med samma straff beläggias och ansees, som uti Bönedagzplacaterne utsatt ähr, hwilket wederbörande hafwa att ställa sig till underdånig efterrättelse. Beträffande den 8 §. Om icke Länssmännen i lapmarcken böra wara förplichtade at förskaffa en Probst och Wisitator så goda och många Renar at resa med såssom för en Justitiarius och Befallningzman, samt lika dugeliga och förswarsgoda ledsagare under wägen. Så förklarade sig Lapp Allmogen, at dhe intet undandraga sig at sättia honom förswarsgoda ledsagare, Men som han allenast hafwer Torneå Lappmarck och fördy behöfwer mindre pagagie än en Justitiarius och Cronofogde som bestrida jämwähl Kiemi Lappmarcker; ty hemställes Högwälborne hr. Baron och Landzhöfdingen allerödmiukeligast om han icke bör låta sig nöya med Fyra stk. Renar, Nemble. En för sig, En för Klåcka-

ren elr. drängen, En för sina Sängkläder och en för det öfriga af dess saker hwar hos Allmogen underdån-Ödmiukele. anhålla det måtte Probsten för Allmogens större beqwämlighet och lisa skull, resa wid samma tidh som Ting-Upbörd och Marcknaden hålles, då Man så många dagar kunde öka i stämningen som till alla syslornes ordenteliga besty-

Original side 889 a:

rande syntes af nöden wara, hwarigenom Lappländaren underwisande i Christendomen med större eftertryck icke allenast befrämias kunde, utan och beqwämligast afböyas det oskick som en dhel af bönder tagit sig före, at den tiden som Probsten eljest allena reser, föra bränwin med sig till salo åt Lapp Allmogen, hwar öfwer åtskillige gånger är sedan wordet klagat fruchtlöst, ty man har intet rätt kunnat få i harf tråden än mindre rätta hufwudmannen der till.

Sedermera blefwo dhe angifne stämningarne kundgiorde och upropade samt parterne efterfrågade om dhe sig infunno, jämwähl Gudztiäns-ten bewist at hafwa, hwar wid Per Andersson Pilto blef med 1 dlr. Smt. ansedder efter Rättegångz förordningens innehåll de Ao. 1695 § 2, blifwandes allmogen der hoos tilsagd at wid nästens uppbärande ännu angifwa hwad dhe uti et och annat måhl kunna hafwa at beswära sig öfwer, hwar på följande måhl afhandlade blefwo.

2.

Den Intechning som Gla. skickaren Jon Amundsson Juncki med änkan hustru Briitha Henriksdotter begiärt uppå dess skrifteliga författning och förordning öfwer dess ägendomb och qwarlåtenskap af den 28 Marty 1727, är tillika med innehållet af documentet till den höga Kongl. Håff Rätten insänd den 18 April 1729, och fördenskull warder den samma nu utur domboken lemnader, som här tilbörligen antechnat warder, i anledning af Högbemte. Kongl. Håff Rättens förordning och Universale dater. Stockholm den 12 Novembr. 1712.

Original side 889 b:

3.

Anders Jonsson Lappländare förliktes med Jon Nilsson, Jon Pålsson Pärrias måg ifrån Afwiswara om en Waya som den förra saknat och denne sednare skall om händer haft, men sedermera bortkommit, sålunda at Jon Nilsson gaf Anders Jonsson en Specie Carolin uti et för alt, hwilket som dhe med handaband confirmerade och wiste sig förnögde, så blef detta till framdeles efterrättelsse inprotocollerat.

4.

Uti saken som Henrik Olsson Ryss ifrån Norje anförer emot tolf-

---

mannen Jon Johansson om några skiäls ord och missförstånd som dem skall emillan föreluppit widh Schibotten 1728 den 24 Novembr. elr. andra Söndagen i adventet St. novo hwar öfwer berörde Ryss framtedde danske Männernes Tornbörn Gamst, Rasmus Klemetssons och Knut Klemetssons attest af samme dato så lydandes:

Saasom Henrik Olsson Rysshedz war her på Skibotens Marckensstad, och som han sad forsamlet udi woris huus, med andre Swenske field laper, da war och Jon Johansson tolmand der og, och som Henrik Olsson Rysshedz hafde befalning fra Jeremias Tiensko här wid Wäster Söen boende at krefwa Johan Johansson tolmand for skyld som hand war hannem skyldig da blef Henrik Olsson Rysshedz skameligen overskelt af Johan Johansson tolmand baade för en tyf och en skielm og flere slemme ord; Da som dett är passeret udi woris samtlig paahör, da er Henrik Olsson Rysshedz begierende Woris skursmaal, huorledis hand

Original side 890 a:

sig har forholdet mens hand Var her Ved Wästersöen, da kan Vi icke andet paa sige hanem en alt erligt og skicheligt, Saa at Johan Johansson tolmand for at bewisa sine skiels ord paa Henrik Olsson Rysshedz, företrädde parterne och efter någon rediprocerad stridighed, begaf tolfman Jon Johansson sig at han bad Henrik Olsson Ryss om förlåtelse, betygandes sig intet annat wetta med honom än ähra och godt, låfwandes der hoos att tilställa honom uti expenser 2 dlr. 11 öre. Koppmt.

Fördenskull som Henrik Ryss betygade sig här med wara förnögder och parterne sådant med handaband på begge sidor confirmerade, ty blef denne deras förlikning härmed i Rättens protocoll influtit; hwarföre som tolfman Johan Johansson nu strax rättat sina ord och dem igenkallat samt med åkiäranden är tilbörligen förlikter word-en emedan han orden skiälm och tyf af hastigo mode fält hafwer och ey länge wräckt, ty blifwer han med två gånger 3 mrkr. Smtz. böter ansedder efter den 1 § cap. 48 Tingm. B. som honom antydt blef, hwar med dhe blefwo åtskilde.

5.

Det kiärade Henrik Ryss med Lars Olsson Hurru befullmächtigade skrifteligen af Norska Mannen Nils Nilsson ifrån Ulsfiorden date-rat den 25 Novembr. 1728 samt attesterat och skrifwit af Petter Sivertssen ibidem, till Lappländaren Per Andersson Pilto om en Rehn som denne skall stulit ifrån berörde Nils, hwar till berörde Pilto nekar, fast han tilstår sig hafwat egit en Orack som skall haft dess märcke, då Henrik Ryss be-

Original side 891 a:

ropade sig till wittnen Hans

Johansson Joha, Anders Henriksson Blind, Länszman Per Larsson Guttorm, Anders Omas hustru Elin Jönsdotter, hwilka alla utan jäf aflade den wanliga Wittnes Eden med hand å book, berättandes sedan hwar för sig och först länszmannen Per Larsson Guttorm at förledne höstars då berörde Norska Man Nils Nilssons ombudzman Lappländaren Lars Hurru fordrade af Per Andersson på sin principals wägnar en Orack, skall Per Andersson låfwat honom den samma tilställa, men om Per den skall stulit eller och med honom annorlunda hänger tillhopa, berättar han sig intet wetta, hwar wid han afträdde.

Hans Johansson Joha före kallades som anförde det han intet mera hafwer til at säya, än at Gla. skickaren Thomas Mortensson skall gifwit honom et örmärcke som han och nu frantedde, hwilket skall tilhört Norska Mannen Nils Nilsson och samma märcke skulle wara på den Oracken som Pilto hafwer, hwilken Nils Nilsson för sig saknar, hwar på han tog afträde.

Sedan förestältes Anders Henriksson Blind hwilken uppå den aflagde Eden berättade, att förledne September Månad skall Jon Hansson Ommas änkiä hustru Elin Jonsdotter som är hans moster bett honom taga denne Oracken af Pilto efter som hon wist kiände det han wore oftaberörde Nils Nilsson tilhörig, hwilket Anders Henriksson och giort men Pilto skall strax tagit honom igen, då mostran bett honom att skiära märcke efter Oracken, som han och gjorde, hwilket skall wara det samma som Hans Johansson Joha om händer haft, lika med danska mannen Nils Nilssons märcke, och sedan Anders Henriksson skurit märcket skall han lefwererat det i berörde sin Mosters händer, och mera säger han sig intet hafwa at säya i denne saken utan afträdde.

Hustru Elin Jonsdotter fram kallades hwilken uppå dess Edh anförde at som hon förledne höstars gåt till Per Andersson Piltos by och igen tagit sina Renar som dit luppit wid Wästersiön skall hon ibland hans Renar igenkiänt den Oracken som Nils Nilsson ägde, hwilken så wähl för henne som en och annan sin förkomne Ren uplyst med begiäran at hielpa honom til sitt igen såframt dhe skulle blifwa den samma warse gifwandes der på uth sitt märcke, hwarföre hon bad sin syster Sohn Anders Henriksson Blind at taga Oracken ifrån Pilto och föra till henne som han och efterkom, men Per Andersson Pilto tog den samma strax tilbakars, wiljandes sig honom tilägna då hon bett Anders Henriksson at taga örmärcket af Oracken som han och gjorde, hwilket nu är dett samma som frantedt är och hon igen kiänner wara Nils Nilsson tilhörigt, och mera säger hon sig intet hafwa at säya.

Per Andersson Pilto förklarade sig at samma orack skulle wara bortkommen, doch sade han sig hafwa flere af samma märcke som nu icke woro tilstades, hwilka han doch wille anskaffa om tid och råderum honom efterlätas skulle.

Lars Olsson Hurru äfwen befullmächtigad af danska Mannen Nils

Nilsson producerade gamla skickaren Thomas Mortensson hwilken uti Edzstad anförde, at han förledne Trettonde dagz tidh skall på Lars Hurrus anmodan warit till Per Andersson Pilto at afhemta Oracken, då Pilto swarat honom det wore Oracken bortkommen, hafwandes intet mera at berätta i denne saken.

Efter någon Re-

Original side 891 b:

ciprocerad stridighet parterne emillan blef Oracken wärderat till 4 dlr. Koppmt., och som Pilto erböd at framte andra af samma märcke, förenades parterne omsider till undwikande af all vidare olägenhet sålunda, att Pilto tilställer Nils Nilsson elr. dess fullmächtige Oracken wärde 4 dlr. och der till uti expenser 3, som gör tilsammans 7 dlr. Koppmt. hwilket han och strax betalte, blifwandes och der medh uphäfwen all deras vidare twist om skiälsordh; hwilket som parterne med handaband bestyrckte, lät och Häradz Rätten sådan deras afhandling uti protocollet inflyta, hwar med dhe blefwo åtskilde.

6.

Efter någon reciprocerad stridighet emillan Britha Persdotter Riik, Henrik Persson Soros änkia, och Anna Hansdotter, Hans Larsson Riusakz nu warande hustru, om 8 lodz giäld som den förra påfordrar men den senare påstår wara betalt, och ingendera parten kunde med säkra skiähl dess yrckande Legitimera och bestyrcka;

Ty fan Rätten skiäligt at halfwera denna Britha Persdotters fordran, så at när hustru Anna Hansdotter uti et för alt med expenser henne tilställer 5 lodh eller 10 dlr. Koppmt., blifwer denne stridighet parterne emillan aldeles uphäfwen som wederbörande tydeligen förehållit blef etc.

7.

Ogifta Qwinnos perssonen Gjertrud Henriksdotter ifrån Sondowara angifwer at hon fött et oächta barn förweckne den 17 January hwilket den 25 Hujus är Christnatt af Kyrckioherden wyrdige och wällärde Johan Tornborgh wid namn Sigrid som ännu skall lefwa, berättandes att drängen Lars Thomasson Nirpi skall wara barnefadren, hwilken första gången henne besåfwit 1727 Mickelmäss-

Original side 892 a:

tiden
här wid Kyrckan på en Örkedag, och andra gången annan dag påsk 1728 här strax wid myran i Renskogen hwar af hon och blifwit hafwande; drängen Lars Thomasson widgick gärningen så wähl första

---

gången som annan dag påsk sistle. uti renskogen, nekandes alldel-
es at hafwa plägat omgiänge med henne flera gånger.

Ingendera af dem befinnes tilförne warit för Rätta, icke heller
förminnes dhe wara slächt, och som han intet will ächta henne ef-
ter som han förebär sig ey heller någon ting gifwit, mindre låf-
wat at taga henne, hwilket hon ey heller påstå kunde.

Ty blifwa dhe hwar för sig dömda för första gången bedrifwit lön-
skoläger, Lars Thomasson Nirpi till 40 mrkr. och Gjertrud Hen-
riksdotter till 20 mrkr. Smt. i anledning af Kongl. Mayttz. för-
ordning den 12 February 1699, börandes der hoos begge stå en Sön-
dag Kyrckioplicht innan som dhe absolveras til följe af Kyrckio
Ordn. 1686 9 cap. 4 §. Och som detta deras Lägersmähl skiett an-
nan dag Påsk 1728 hwarigenom dhe pröfwas hafwa begått Sabbatz-
brått; ty blifwer och hwardera af dem pålagd 40 mrkr. Smtz. böter
till Kyrckan och det efter Kongl. Mayttz. bref och befallning
till den höga Kongl. Swea Håff Rätten af den 16 Octobr. 1724
börandes der hoos Lars Thomasson Nirpi, som är af någorlunda för-
mögenhet betala till Gjertrud Henriksdotter hwilken befinnes wara
fattiger, årligen barnafödan med 10 dlr. Koppmt., hwarföre som
ofwanförmälte perssoner erlagde böterne med penningar, ty blefwo
dhe och till Vener. Ministerium hänwiste at den ålagde Kyrckio-
plichten jämwähl ofördröyeligen undergå.

8.

Det twistade Anders Jakobsson Åiia och Aslak Andersson Orbus vice
versa den förra derföre at Orbus skall beskylt honom för tiuf,
hwarföre han icke heller nekar, och den sednare derföre

Original side 892 b:

at Åiia
skall giöra honom intrång på dess betesland och gilder marck
hwilket doch af denne nekas; Så emedan Orbus utaf hastighet be-
skylt Åiia för tiuf och icke heller nu gitter fultyga den åwärc-
kan som han klagade öfwer, hwilket doch en och hwar efter lag är
förbudit at giöra.

Ty resolverades, Såssom Aslak Orbus intet gitter öfwertyga Anders
Jakobsson Åiia någon otrohet utan i hastighet kommit at beskylla
honom för tiuf; ty pröfwar Häradz Rätten derföre Aslak Orbus haf-
wa giort sig saker till 3 mrkr. Smt. efter dett 43 cap. Tingm. B.
L.L. och beträffande det intrång som Orbus klagar öfwer sig skie
uppå flakaland och Gildermarck, som doch Anders Åiia nekar till,
så blifwer sådant wid laga öfwertygande och böter alfwarligen
förbudit, hwilket parterne antydt blef p.p.

9.

Emedan som en Rehn bort kommit för Lars Olsson Hurru och som han föregifwer sielf dött, hwilken Per Andersson Pilto förledne sommar skall med honom skickat utföre till Wästersiön och till en wid namn Per Persson i Puken som wärderades för 11 dlr. Koppmt. med tömen som fölgde Renen; Så, ehuruwähl Huru i mangell af andra wittnen med Edh sökte erhålla dess påstående; likwähl som han tilförne plichtad för tiufnad 1722 och Rätten således befarade Men Edh, förmåddes parterne till en wänlig för Ening sålunda, att dhe bestå halfwa skadan hwardera, hwarföre sedan Lars Hurru tilstält Per Andersson Pilto 5 dlr. 16 öre Koppmt. blifwer denna stridighet dem emillan aldeles uphäfwen och dhe sålunda åtskilde.

10.

Uti den af Lars Nilsson Polamoifwa emot Lars Larsson Simma och Olof Larsson Lalla ifrån Juccasjerf lagligen instämde

Original side 893 a:

saak, för det dhe för twenne åhr sedan skola uti 10 wickors tid upbetat för honom dess Renbetesmarck Paukotamoiwitunduri kallad, hwarigenom han förmehnar sig och i brist af tilräckeligit bete hafwa förlorat 18 stk. Rehner, Företrädde parterne, andragandes at som ingen med skiähl gitter bestrida det ju samma landh hörer till Enoteckis skatt och Lars Puolanoifwa ärfteligen tilfallit, ty hafwa dhe så wida uti detta målet öfwerens kommit, at Lars Simma och Olof Larsson Lalla gifwa honom tilsammans uti et för alt 10 lodh elr. 18 dlr. 24 öre Koppmt., hwar med som Lars Puolanoifwa, betygade sig wara nögder, så blifwer all deras vidare twistigheet här öfwer medelst sådan förmening aldeles uphäfwen och dhe åtskilde, som på begiäran till wederbörandes säkerhet i Rättens protocoll här igenom influtit blef.

11.

Uti den stridige sak emillan Anders Persson ifrån Sondowara med Pitke Mattis änkia Margretha Jonsdotter om En Waya 6 dlr. wärd, hwilken begge söker sig tilägna, den förra der före att hon skall hafwa dess märcke, och den sednare derföre at dess dotter skall fått en waya af Anders Perssons hustru i lön som tilförne warit märckt, hwilket med skiähl af ingendera parten bestridas kan, och Häradz Rätten der hoos tilförlåteligen inhämtat at en sådan Waya för dem begge kommit at skingras och uti en annan by ähr anträffat, kunnandes ingendera med något annat skiähl dess ägande rätt legitimera och bestyrcka, så wida Margrethe Jonsdotter icke heller, af egen försummelse skyldig, befinnes hafwa afmärckt berörde i lön undfångne Waya, Anders Persson och ifrån Sondowara på denna

saken expenserat 2 dlr. 16 öre Koppmt., och Rätten der hoos i så ringa måhl finner eftertänckeligit någondera parten den erbudne Eden att tillåta.

Ty har Häradz Rätten pröfwat skiäligt at half-

Original side 893 b:

wera denna skadan i så mätto, at enär Margretha Jonsdotter tilställer Anders Persson 4 dlr. 8 öre Koppmt., kommer hon den samma Wajan aldeles at åtniuta oklandrat eller Vice Versa, hwilket dem wederbörligen antydt blef. p.p.

12.

Det kiärade Per Andersson Pilto till drängen Henrik Nilsson eller Nicca Heika för det han skall märckt en utaf dess Rehn halfwar och der hoos piskat honom, erbiudandes sig at skaffa Kalfwen tilstades at låta den besichtigas som och skiedde, hwilken och befans wara oremärckter, hwilket Henrik Nilsson likwähl aldeles nekar till at hafwa giort för sin dhel, icke dess mindre erbiuder han till Pilto dess utlagde stämningz penningar 1 dlr. 4 öre med betygan der hoos at han ingen Kalf äger utan skall den samma Pilto tillhöra.

Beträffande slagzmålet så betygar Henrik Nilsson at det aldrig skall wara sant utan skall Per Pilto Liuga, bediandes honom Kyssa märrafitta och intet stå och Liuga på honom; hwarföre som Henrik Nilsson in för sitttande Rätt betygat en så stor ohöflighet emot sin wederpart twert emot Kongl. Mayttz. förordning 1695 den 4 July utgången § 22, ty blifwer han och, den samma likmätigt ansedder med 10 dlr. Smtz. böter, och beträffande Renkalfwen så behåller Pilto den samma efter han betygar sig ingen äga och der hoos icke öfwertygas kan at hafwa å nyo märckt honom, tilställandes och Pilto dhe utlagde Stämningz penningarne 1 dlr. 4 öre Men hwad slagzmålet widkommer som denne nekar till, så pålades Per Andersson Pilto at till nästa Ting skaffa sig giltiga skiähl och bewis tilstades, så framt dem emillan dessförinnan icke en Christelig förlikning här öfwer träffat warder hwilket dem klarligen företyddes.

13.

Emedan som Länszman Jakob Jönsson Åiia tilstår och bekiän-

Original side 894 a:

ner at Per Thomasson Tauko med Nicodemus Olsson äro rätta arftagare till Wuotakawuoma land samt tillhörige lägenheter och berörde perssoner befinnes wara wederbörligen beskattade, ty hafwa dhe igenom

twenne Nämde män Mons Eriksson och Henrik Wassara at låta berörde Wuotakawuoma sin emillan tillbörligen uti twenne liika delar at byta, blifwandes för öfrigt Jakob Jönsson Åia med dess barn och anhörige wid laga straff förbudne at göra berörde Per Thomasson Tauko och Nicodemus Olsson något intrång elr. åwerckan derpå p.p.p.

14.

Uti twisten som war emillan Gla. Läns mannen Jakob Jönsson Åia samt Nicodemus Olssons hustru Marit Amundsdotter om en förkommen Orack hwilken Åia fordrar, så disponerades parterne till förlikningz i så måtto att Marit Amundsdotter betalar till Jakob Jönsson Orakens värde som är 4 dlr. och uti expenser 1 dlr. 8 öre Koppmt. hwar på hon behåller skinnet hoos sig, blifwandes dhe sålunda åtskilde.

15.

Sedan tillbörlig Liqvidation uti parternes närwaro är upprättad emillan Nybyggarne Nils Nilsson Nifwa och Elin Jonsdotter Jon Hansson Blindz hustru om några dem emillan twistiga fordringar; profwar Häradz Rätten skiäligt at Jon Hansson Blind med dess hustru tilställer Nils Nilsson Nifwa uti ett för alt med expenser 11 dlr. 16 öre Koppmt., hwilket parterne tilbörligen antydt blef.

16.

Det fordrade Handelssman Morten Rechard befullmächtigad skrifteligen af Per Olsson Ninta och hustru Ella Erasmusdotter daterat Juccasjerfwi den 18 Januarii innewahrande åhr, utaf dess swågrar och Bröder Guttorm och Per Erasmus-

Original side 894 b:

söner här sammastädes några persedlar som dhe wid arfskiptet efter deras Sahle. fader Erasmus tagit af oskipto efter Gla. länssmannen Henrik Jonssons gifne skrifteliga attest daterat Juccasjerfwi den 15 innewarande Månad igen om deras inlefwererade Suppliqve så lydande ord ifrån ord Nemble. Enär som arfskipte höltz efter wår afledne Swärfadren och fader Erasmus, hwilken för någon tid sedan genom döden aflidit, och afwittringen eller delningen på qwarlemnade Egendomb blef förrättat af Gla. Länssmannen Henrik Jönsson emillan arftagarne, men som våra swågrar och bröder Guttorm och Per Erasmussöner under delningen togo till sig efterföljande persedlar Nemble. En Klädes tacki à 6 dlr. Co., en Messingz Kittell som Kiöptes för 12 lod elr. 24 dlr., ett par räftänger med taggar uti 14 dlr., En raide Rehn 8 dlr. och en stopflaska af Then, beder alt derföre Högachtad hr. Häradzhöfdingen Ödmiukeligen bemälte mina swågrar och bröder tillhålla at oss betala den delen som af åfwannämde

---

wannämde Persedlar uti arf oss tillkomma, jämte Rättegångz omkåstnaden, emedan dhe godwilligt oss intet förnögt förblifwer.

Hwarföre Morten Rechard påstår at som desse årligen låfwat derföre förnöya dess principaler uppå dess anpart, det han nu måtte sådant riktigt få uppbära och der hoos erhålla tilbörliga expenser som han måst giöra för deras tergiwererande skull här tils.

Emot detta förklarade sig Guttorm och Per Erasmussöner at dhe sådanne förenämde persedlar wid arfskiptet af obytto för 26 åhs sedan undantagit med dhe andra syskonens wettskapp, såssom en ersättning för det omak som dhe haft för sina Gla. föräldrar, före-

Original side 895 a:

bärandes at deras syskon uti föräldrarnes wälmacht åtniutit wäl så mycket om icke mehra af ägendomen än detta skall wara af o-skipto, begiära fördensskull at deras Swåger och Syster måtte sielf infinna sig, såframt dhe förmena sig hafwa någon skiälig präntension eller wara befogade at här på klandra.

Men som efter någon wäxlad stridighet till at undfly vidare beswär och olägenhet, parterne begåfwo sig till en wänlig afhandling i så måtto, at Guttorm Rasmusson gifwer åt hwardera sina i Juccasjerfwi wistande syskon 2 lod och Per Erasmussen åt hwardera 1 1/2 lod jemte expenser 1 dlr. 4 öre Koppmt. hwar och Handelssman Morten Rechard uppå sina principalers wägnar betygade sig omsider der med nögder wara;

Ty lät och Häradz Rätten sådant till den säkerhet som lag och Kongl. förordningar innehålla uti dess protocoll inflyta wederbörande till efterrettelse och utan vidare åtahl framdeles, hwilket parterne antydt blef.

17.

Handelssman Morten Brase företrädde befullmächtigad af Handelsman Anders Forswikz Kiäreste Madame Britha Ruuth den 28 Januarii emot lappländaren Per Jonsson Soro angående en Ren Oxe, påståendes at som berörde Soro intet tilstått dess principale elr. dess raidier Sara Henriksdotter och Olof Nilsson Nirp den Ren Oxen som han utfordrat betalning före och Handelssman Forswik honom dess utan gådt giort, det måtte Soro påläggas at återställa hwad han i så måtto obefogat har uppburit, ty Brase will bewisa igenom förenämde raidiers Wittnesmåhl at dhe aldrig skola emottagit flera Renar än 5 der Soro likwähl tagit betalningen för den Siette, för hwilken om så wore, han måtte fordra af raidierne berörde Sara Henriksdotter och Olof Nilsson

Original side 895 b:

Nirp sin ersättning, begiärandes der hoos at undfå sina rättmätiga expenser hwilka han skrifteligen uppfört af den 28 Januarii till 9 dlr. 6 öre Koppmt.

Här emot förklarade sig Per Jonsson Soro at han redan sistle. Ting blifwit med Handelssman Forswiik öfwer detta målet förlikter, som på efterseende befans af Num. 13 uti Enoteckis protocoll .728 sant wara, och förmodar alt derföre at han intet vidare har till at swara härutinnan utan må Forswiik derföre söka sin piga eller raid Soman Pietaris dotter Britha som han sielf angifwit wid Juccasjerfwi det bästa han kan och gitter, emedan Per Jonsson Soro igenom sina drängar Per Olsson och Mads Madssons intygande hafwer bewisat sig lefwererat uti Nils Nilsson Nifwas gård, i berörde Brithas händer 6 stk. Rehnar, af hwilka han allenast 5 återfått men 4 1/2 wåg för den Siette.

Handelssman Brase betygade sig intet hafwa wettat det saken warit tilförne lagligen skiärskådad, skall och intet wetta om denne är den samma elr. en annan Rehn som dess principal fordrar, uppå hwilken händelse honom antyddes, at som han beropar sig på Sara Henriksdotters och Olof Nilsson Nirpis attest, det Häradz Rätten profwar nödigt at sådanne perssoner böra sielfwa wara närwarande at examineras här om vidare, innan som Rätten kan sig der öfwer wederbörligen utlåta och det till nästa Ting, hwar med parterne togo afträde.

18.

Såssom hustru Anna Jönsdotter med Mannen Anders Johansson intet vidare hade at påminna elr. andraga uti

Original side 896 a:

den emot Thomas Thomasson för tvenne Ting för detta andragne tiufwesaken och förledne års Enoteckis Protocoll vidare utwisar § 9, som upläst blef, och berörde Thomas, hwilken wid sista Rättegång blef pålagd at sig wid detta Ting derföre medh Edh befria, sedermera till ingen närmare bekiännelse kunnat förmås, utan stadigt sin oskuld föregifwer.

Fördenskull aflade han uti wederbörandes närwaro en sådan wärjemåls Edh. Jag Thomas Thomasson låfwar och swär widh Gudh och hans heliga Evangelium, at iag intet sielf eller igenom andra låtit borttaga eller afhänt den ägendomb som Henrik Hansson Blinz änc-kia hustru Anna Jönsdotter saknar ifrån dess giömor och kisa sig bestigande till 31 dlr. 30 öre Koppmt., weet icke heller den samma wara hoos någon af mina föräldrar eller syskon tilfinnandes, utan är iag derföre aldeles frii och oskyldig, som iag nu för Gudz ögon och sittande Rätt betygar med min Lifliga Edh så sant mig Gudh hielpe till Lif och Siähl, efter hwilken förrättning han

tog afträde och nu annoterat warder.

19.

Såssom Morten Larsson Herman icke med skiähl kan förwägra Hans Nilsson Lika dess andehl uti Naimackawuoma Land och strand, eftersom han derföre skall skatta; Ty förbiudes alla andra Rounulla bys Lappmän at giöra honom Hans Nilsson derutinnan något hinder, mehn eller intrång, wid laga böter och straff, datum Enoteckis P.P.

20.

Uti saken emillan Anders Andersson Pära Kiärande och tolfman Erik Persson Riik ifrån Koutokeino swarande om Porro Wuoma och Somasjerfwi Land och strand, hwilket

Original side 896 b:

den förra påstår skola höra Enoteckis till, och den sednare wara Koutokeino tilhörigt; så anförde Erik Persson Riik det honom wähl intet tilkommer at swara allena uti en sak som anrörer flera dess byamän af hwilka han icke eller någon fullmacht undfångit, icke dess mindre begiärar han at Gla. Länssmannen här i Enoteckis som är en högt bedagad Man Jakob Jönsson Åiia, för dödzfäll skull måtte få berätta hwad han i denne saken wiste, hwilken sade at omrörde Porrowuoma med Somasjerfwi så länge som han minnas kan skall hört Koutokeino boer till.

Dess utom anförer Erik Persson at et rå bref skall finnas der på wid dess Kyrckia som han nu intet hafwer till handz, erbiudandes sådant wid påfordran dersammastädes at framtee. Hwarföre som Tinget infaller wid Koutokeino nästkommande 30 Januarii, ty antyddes Anders Andersson Pära antingen sielf eller igenom laga fullmächtig sig dersammastädes infinna, så framt han täncker denne saken till vidare utslag fullfölja.

21.

Uti den reciprocerade stridighet som Lars Larsson Spein andrager emot Lars Nilsson Pallopä med dess Consorter, om dess framledne Moders Ella Henriksdotters Morgongåfwor som hon undfångit af Nils Persson Perfwi dess andra Man, bestående efter talemannens Lars Larsson Simmas intygande uti et silfwerbälte, en silfwerskied och ring, som Perfwi strax gifwit och der hoos ännu låfwat en skied til ökning uppå samma Morgongåfwor, så har Häradz Rätten tilförläteligen inhämtat af bytesmän och Tolfmäns Mons Eriksson och Henrik Wassaras intygande, huru som Pärffi först aflidit och lemnat Elin änkia med et barn efter sig, hwilket barn äfwen sin Moder öfwerlefwat så att det warit enda arftagare efter sin fader

---

Nils Perfwil och Moder Ella, men som det sammalunda igenom döden aflidit, så at dess halfsyskon Nemble. fyra på fadrens sida och två på Modrens, denne Lars Spein med hans broder kommit at tråda till berörde efterlåtenskap;

Ty pröfwat Häradz Rätten Likmätigt det 3 och 9 cap. Erfd B. L.L. at Lars Larsson Spein med dess broder undfår af Lars Nilsson Pallopä och dess consorter en trediedehl af förenämde Nils Persson Pärfwis hustru Ella tilstälte Morgongåfwor, et silfwerbälte, en ring och twenne silfwerskiedar, förblifwandes i öfrigt wid bytesmännernes gjorde fördelning med den öfriga Egendomen, så wida der emot nu intet laglikmätigt klander anfört är, hwilket wederbörande parter hafwa sig till efterrättelsse at ställa datum etc. p.p.

22.

Beträffande saken som förledne åhr blef angifwen emot Olof Persson Heika för dett han skall slagit Henrik Ryss wid Wästersiön blå och blodig, och då intet kunde blifwa företagen, så tilstodo nu parterne at dhe woro förlikte der öfwer, men som detta blifwit Lagligen angifwit, så utlåfwat Olof Persson at gifwa till detta Gudz huus 1 Lodh eller 2 dlr. Kmt. såssom han redan skall tilstält berörde Ryss En Waya med Kalfwen, hwar widh Rätten måste låta beroo som annoterat warder.

23.

Sedan angåfwo Nils Guttormsson med Olof Persson Heika at dhe blifwit förenade om den dem emillan angifne twist berörande Skiälsord, så at dhe bedit hwar andra om förlåtelsse i hwad måhl den ena kunnat den andra förolämpa och bestå sålunda hwar annan stemningz penningarne, Men som Olof Persson Heika försummat desse upprop, att

Original side 897 b:

Rätten har måst sittia och wänta på honom, ty blifwer han i anledning af Rättegångz förordningen belagder med 1 dlr. Smt. Rättens Ensak, hwilket han och strax betalte.

24.

Lars Nilsson Wassara med Olof Persson Heika, förliktes om et arfskipte som han sielf förrättat, i så måtto, att när Wassara undfår uti ett för alt 12 prinsar som gör 6 dlr. 24 öre Koppmt. så betygar han sig wara nögder, hwilket och Olof Persson Låfwade honom tilställa, som uppå begiäran annoterat warder.

25.

Jon Hansson Blindz hustru Elin Jonsdotter företrädde upwisandes sår och blodwite som Thomas Larsson Herman gifwit henne under Ting och Tingzfriden, hwarföre som han nu befans icke wara tillstädes; ty blifwer denne saak till 1730 års Ting uppskiutitt dessförinnan han lagligen instämmas bör, som här igenom annoteras.

26.

Sist blef Uppbördz Längden uppropat och ransakat Man ifrån Man och så wida den befans efter den inlefwererade Specificationen riktig, ty blef den och af Häradz Rätten Verificerader Actum ut Supra.

På Häradz Rättens Wägnar

Carl Sadelin